

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/2/2023
Identifikačné číslo spisu: 7113216476
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:7113216476.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu: MABIT s.r.o., so sídlom Azovská 4/1387, 040 12 Košice - mestská časť nad Jazerom, IČO: 36 655 813, zast. PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom Kmeťova 24, 040 01 Košice, IČO: 36 860 930, proti žalovanému: Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach, so sídlom Komenského 68/73, 041 81 Košice - mestská časť Sever, IČO: 00 397 474, zast. Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 256 206, o zaplatenie 60.443,66 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 31Cb/81/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. januára 2022, č. k. 4Cob/50/2021-887, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. augusta 2020, č. k. 31Cb/81/2013-820, v prvom výroku žalobu zamietol, v druhom výroku žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% a v treťom výroku priznal štátu voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 60.443,66 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 01.12.2011 do zaplatenia z dôvodu modernizácie a rekonštrukcie objektov žalovaného. Nárok žalobcu nebol podľa súdu prvej inštancie v konaní preukázaný, preto bol nedôvodný.

2. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. januára 2022, č. k. 4Cob/50/2021-887, v prvom výroku potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a v druhom výroku žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolanie žalobcu nebolo podľa odvolacieho súdu dôvodné. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok na uplatnenie nároku na náhradu nákladov na predmet nájmu v tvrdenom rozsahu 150.716,76 eur, resp. v rozsahu, ktorý by prevyšoval vzájomnú pohľadávku žalovaného 90.273,10 eur

voči žalobcovi, ktorá bola predmetom jednostranného zápočtu uskutočneného žalobcom.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie je podľa žalobcu prípustné podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“), teda odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd podľa dovolateľa porušil princíp rovnosti pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, dopustil sa extrémneho rozporu medzi skutkovými zisteniami súdu a vykonanými dôkazmi a arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

4. K dovolaniu žalobcu doručil súdu svoje vyjadrenie žalovaný. Žalovaný navrhol dovolaciemu súdu dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietnuť, prípadne podľa § 448 C. s. p. zamietnuť. Z podaného dovolania podľa žalovaného nie je zrejmé, k akému extrémnemu rozporu skutkových zistení a vykonaných dôkazov malo v konaní prísť. Rozhodnutia nižších súdov sú podľa žalovaného jasné, zrozumiteľné a dostatočne a presvedčivo odôvodnené. Poskytujú odpovede na všetky podstatné skutkové a právne otázky v prejednávanej veci.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala strana sporu spĺňajúca podmienku povinného právneho zastúpenia podľa § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal, či bolo dovolanie podané včas a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu bolo podané oneskorene.

6. Z obsahu súdneho spisu dovolací súd zistil, že rozsudok odvolacieho súdu napadnutý dovolaním bol právnenému zástupcovi žalobcu JUDr. Tomášovi Turcsányimu doručený dňa 16.03.2022 (č. l. 899), a to v súlade s § 32 ods. 2 a 5 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) uplynutím 15 dňovej úložnej lehoty, ktorá začala plynúť deň nasledujúci po 28.02.2022. Žalobca svoje dovolanie podal elektronicke, a to dňa 20.05.2022 (č. l. 917). Dovolateľ v dovolaní nesprávne uvádza, že mu dovolanie bolo doručené dňa 22.03.2022.

7. Podľa § 427 ods. 1 C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

8. Posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol pondelok 16.05.2022. Žalobca podal dovolanie až dňa 20.05.2022, preto ho podal oneskorene.

9. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu bolo podané po lehote na podanie dovolania, je potrebné dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. a/ C. s. p. odmietnuť.

10. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok